

Muuta kirjallisuutta olen tehnyt ja kuluttanut runoja lukuunottamatta, mutta eilen illalla sattui oleman aikaa kulutettavaksi ja ajattelin että miksen niitäkkin alkaisi tekemään. Tämä on siis ensimmäinen runoni, joten mitään kovin laadukasta jälkeä ei kannata odottaa. Ainakin omasta mielestäni runoja on todella vaikea arvostella, joten jos joku kuitenkin päätyy tälle arvostelua tekemään, niin minulle riittää ihan että piditkö runosta vai et. Takkatuli

takkatuli vapisee ulvovaa tuulta vasten varjot luikertelevat
liekkien rajamailla talosta ei poistu kuoleman halla mutta en pelkää sen vallan
alla katseeni lepää valkeissa tähdissä taivahalla en pelkää kulkea
kuolleiden mailla mutta mieleni on rauhaa vailla ennen takassa roihusi tuli
voimakkaana mutta nyt se palaa heikkona ja hiljaa haukkoen kylmässä huoneessa
ilmaa en tiedä olenko tehnyt tarpeeksi ja ovatko tekoni olleet hyviä huusin
kun olisi pitänyt pysyä vaiti ja pysyin vaiti kun sanojani kaivattiin en auttanut kun
apua tarvittiin vaikka itse apua tarvitsen en ollut valmis uhraamaan omaani
vaikka muilta uhrauksia oletin en ruokkinut muiden tulia vaikka omani muista
riippuu raivosin kun oli rauhan aika ja nyt lepään yksin tähtitaivaan
alla takkatuli roihusi kunnes puut alkoivat loppumaan pyrit lisää puita
takkaan nostamaan mutta roihi jätti jälkeensä pelkkää tomua ja tuhkaa vaan
 roihi kuihtui heikoksi liekiksi liekki kipinöiksi varjot vyöryvät sisemmälle
 pettymys tuntuu rinnassa kipeälle lepään siinä katselen
tähtitaivasta muistelen parempia aikoja ensin sinä olit ystävistä
parhain sitten ystävää enemmän sinä olit se joka sai tuleni
leimahtamaan sinä olit se jonka uskoin pitävän tuleni elossa
ainiaan ystäväni eivät kauaa pysyneet mutta sinä pysyit kykenin paljon
vihaamaan mutta sinä sait minut rauhoittumaan sinä olet minun tähtitaivaani
 minun ainoani sinä olet se joka saa tuleni raivoamaan ainoa syy siihen etten sitä päästä
sammumaan harvat ystävät eivät lähteneet vaan jäivät auttamaan mutta
minä en tehnyt heidän tulilleen muuta kuin auttanut niitä sammumaan ja nyt he
seuraavat varjoista kuinka synkät pilvet peittävät tähdet ja viimeisenä tuleni luota
lähdet haluaisin huutaa mutta pysyn vaiti haluaisin juosta perääsi
 mutta pysyn paikallani haluaisin heittää lisää puita takkaan mutta ruumiini
on heikko haluaisin pyytää anteeksi mutta sydämeni on heikompi en
pelkää kuolemaa mutta haluaisin raivota nousta varjoja vastaan ja pysyä tähtien alla
haluaisin saada takkatulen roihuamaan jälleen mutta tiedän että on parempi tälle Kiitos
runoni lukemisesta. -L.R-